

Et maintenant Gilbert Bécaud

Et maintenant que vais-je faire
De tout ce temps que sera ma vie
De tous ces gens qui m'indiffèrent
Maintenant que tu es partie

Toutes ces nuits, pourquoi pour qui
Et ce matin qui revient pour rien
Ce coeur qui bat, pour qui, pourquoi
Qui bat trop fort, trop fort

Et maintenant que vais-je faire
Vers quel néant glissera ma vie
Tu m'as laissé la terre entière
Mais la terre sans toi c'est petit

Vous, mes amis, soyez gentils
Vous savez bien que l'on n'y peut rien
Même Paris crève d'ennui
Toutes ses rues me tuent

Je vais en rire pour ne plus pleurer
Je vais brûler des nuits entières
Au matin je te haïrai
Et puis un soir dans mon miroir
Je verrai bien la fin du chemin
Pas une fleur et pas de pleurs
Au moment de l'adieu
Je n'ai vraiment plus rien à faire
Je n'ai vraiment plus rien.

[Gilbert Bécaud : Et maintenant \(« Champs-Élysée » 1987\)](#)

En wat zal ik nu doen ?
Me al die tijd die rest van mijn leven uitmaakt
Met al die mensen die me niets kunnen schelen
Nu jij weg bent

Al die nachten, waarom, voor wie?
En de ochtend die weer voor niets aanbreekt
Dit hart dat klopt, voor wie, waarom?
Het klopt te hard, te hard

En wat zal ik nu doen?
Naar welke onbeduidendheid zal mijn leven
vergelijken?
Je hebt me de hele wereld nagelaten
Maar de wereld heeft zonder jou is te klein

Vrienden van me, wees aardig
Jullie weten best dat we er niets tegen kunnen
doen
Zelfs Parijs gaat dood van verveling
Al z'n straten maken me kapot

Ik ga maar lachen om niet langer te huilen
Hele nachten voel ik een verschroeiend vuur
's Morgens zal ik je haten
En vervolgens een avond voor mijn spiegel
Zal ik het einde van de weg wel zien
Geen bloemen en geen tranen
Op het moment van afscheid nemen
Ik heb werkelijk niets meer te doen
Ik heb werkelijk niets meer ...